

Kedves Gyerekek! Kedves Szülők!

Szeretettel várunk minden gyermeket december 7-én 18.00 órakor a Középhalmi Misszióban tartandó Mikulás Napi ünnepségre. A Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvoda diákjai szerepelnek az est folyamán. Szeretettel vár mindenkit a Mikulás bácsi és a Krampuszok.
Dernovics László önkormányzati képviselő

A Kozák Lajos Szarvas Város Fúvós Kultúrájáért Alapítvány

és a Vajda Péter Művelődési Központ szeretettel meghívja Önt, kedves családját és barátait

a Vajda Péter Művelődési Központba
2007. december 30-án 17.30 órára

a SZARVASI BAND és a
SZARVASI REZESBANDA

„Vidám évbúcsúztató koncertjére”

A belépés díjtan.

A deáki templom Szent István-korabeli kis kápolnája, bár inkább írhatnánk kápolnácskát ma már, úgy simul a nagy, kibővített templom déli falához, mint eresz alá a kis fecskéfészek. A deáki templomnak három nemzedéke áll ugyanis egymás mellett. Szinte lapozgatni lehet a múltat. Ez a kis román stílusú templom négy év múlva lesz kereken ezer éves. Akkor építették, amikor a honfoglalás még ott volt egy-két nemzedéknyire a valóságban és erősen a fejekben: 1001-ben. Nagy legelő puszták fölfelé, jó legelőkkel. Távolabb gyepek és persze a folyók révén jó itatóhelyekkel. Lefeléd pedig jól védő vizes-mocsaras ligetekkel, le egészen Csallóközig a Dunáig.

Túl volt már a nép a kalandozásokon, sőt az ott elpusztult vezérek nepeinek töredékét széttelepítették ezeken a gyepekön.

Deákiban gyepek-felgyepek lehetett a feladatuk az ősöknek egészen a Morva völgyig. Bármennyire hihetetlen, székelyszármazékok voltak őseik, ezt a diákok, vagyis deákok – a bencés papok – fel is lelték a régi írásokban, kódexekben. Állítólag Erdélybe, a Kárpátok aljára, és az Őrségbe is telepítették szét ezt a törzset, amit a kis kápolna-templom építésénél még számontarthatnak az emberek. Igaz, ők itt a Vág mellékén azóta meglehetősen összekeveredtek, nem maradtak úgy meg tisztán, mint az erdélyi székekben. De elég ránézni a deáki magyarokra, hogy a hozzá nem értő is lássa, hogy ezek a mindenképpen markáns, karakteres arcú, barna szemű, erős-sűrű-fekete vagy barna hajú emberek távolról jöhetnek időben és térben is, távolról, valamikor. Ez bizony látszik még ma is a népen, bár ma ezt bizony szinte mindenki cáfolná, egyszerűen csak magyarnak vallják magukat, ha merik... márpedig többnyire merik, ezer év után is, de jól is van ez így.

Vissza a templomhoz: a két toronnyal kezdődő részt 1228-ban szentelte fel Jakab nyitrai püspök. Ez is román stílusú, három hajós, és elég nagy templom lehetett annak idejében is. Az 1800-as évekre mégis, ezt is kinötte a falu, és ezért 1875-ben építettek az egész elé egy még nagyobb csarnokot. Így alakult ki a mai kép, amikor is a két torony szinte beszorul a két nagy hajórész és az oldalára ragasztott ősi kápolna-templom közé.

„Tudjátok – mesélte mindig nagyanyánk –, ha belépünk a deáki templomba, először a legfiatalabb részbe jutunk. Ez a nagy csarnok. Ha ezen végighaladunk, eljutunk a közepére, a templom közepére, vagyis a két nagy torony alá. Itt miséznek a pap. Ez már nagyon régi 1228-ból való. Ha továbbmegyünk, és jobbra fordulunk akkor jutunk be a kis kápolnába, amelyik nem sokára ezeréves lesz. De sokszor

Karácsonyi Játszóház

A Nagycsaládosok Szarvasi Egyesülete, a Szarvasi Kézműves Egyesület és a Vajda Péter Művelődési Központ december 8.-án 9.00-12.00 óráig Karácsonyi Játszóházat tart a Vajda Péter Művelődési Központ pincéjében. Készíthettek szalma karácsonyfa díszet, karácsonyi figurákat, mézeskalácsot, asztali díszet, kopogtatót, márhattok gyertyát. Ha tudtok, hozzatok magatokkal fenyőágakat, bogyókat, egyéb díszítő elemeket. A hagyományoknak megfelelően hozhatok süteményeket is. A belépés ingyenes! Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Fedett buszváró

A Körös Volán Zrt. – ahogy a korábbi években – idén is felajánlotta a városnak, hogy egy fedett buszvárót telepít valamelyik buszmegállóba, az önkormányzatnak csak a 8 négyzetméteres betontalapatot kell elkészíteni. Az évközben jelzett igények szerint négy helyszín került szóba: Rózsáson a Bednár-kocsmával szemben lévő megálló, a Szabadság úton az Árpád Szállónál lévő megálló, az Ótemetőnél lévő buszmegálló és felmerült az Ezüstszőlőben, a 44-es út mellett lévő buszváró cseréje is. A testület valamennyi bizottsága a Bednár-kocsmá előtti buszmegállónál látta legjobb helyen a fedett buszváró telepítését, ezt a helyszínt szavazta meg a testület.

Liberális Klub

A Deák Ferenc Liberális Klub ismételten jelnetkezik. December 12-én, 18:00 kezdettel Gerő András történész lesz a vendég, akivel Kovács Mátyás beszélget majd

voltunk benne. Minden vasárnap mentünk. Feltettük a húsleveszt a spór szélére. Kizavartuk a macskákat, behúztuk az ajtót, még be sem kellett zárni. Nem is ismertük mi a zárást sehol. Volt, amikor csak a seprűt tette keresztbe az ember az ajtófélfá között és abból mindenki tudta, hogy éppen nincsenek otthon. De nem ment be a házba senki. Ma ... ha lakatra meg kulcsra zárod is letörlik-feltörlik, és kipakolják. Elromlott mára a világ...” – panaszkolta.

Szóval mentünk minden vasárnap-ünnepnap a templomba. Így szoktuk meg. Még fel sem merült bennünk, hogy nem megyünk. Ez – mármint, hogy nem mentünk –, csak akkor történhetett meg, ha betegek voltunk, vagy ha nem voltunk Deákiban. Mi még úgy tanultuk-hallottuk, mindig, hogy „az úr napját megszenteljed”. Ehhez is tartottuk magunkat Vasárnap a főzésen kívül nem is volt más munkát végezni szabad. No legfeljebb a szénnagyűjtés lehetett nagy ritkán kivétel, de azt is csak úgy ütemeztük, hogy a misére eljussunk. Mert a szénnagyűjtés nem halasztódhatott. De gyakran szaladtunk nyáron gyűjteni, csirkézni, petrencézni a száraz szénát, amikor nyugatról vagy a Zobor alól beborult és ránszakadt egy-egy borzalmas vihar. Ilyenkor, volt, amikor még esőben is kapkodtuk a lábunkat, meg dobtuk el a villát, bújtunk a szénába.

A templomba járni kellett. Ezt belénk verték ezer év alatt, Szent István óta. Ő rendelte el ugyanis a templomba járást. Ezt erősítették a bencés deákok (diákok) is. Itt nem volt apelláta. Csak az invalidusok és járóképtelenek maradhattak. Legnagyobb büntetés éppen az volt, ha valakit kiiltottak a templomból. Nem külső, de belső kényszerből jártunk. Életünk része volt.

Nagyanyánk egy kicsit másként fűzte a szavakat, mint Nagyapánk. Galántáról hozta ezt magával. Mint a régi-régi szép énekeket, mert élhetett Ő hosszú-hosszú éveket Deákiban, majd pedig az Alföldön, a szíve mélyén galántai maradt örökre. Az Ő és az Ő családja gyökere meg Galántán van. Illetve most már itt Csabacsüdü. A télen eltemettük a Mamát is. Nagyapánk lelke talán megenyhült, hogy a sírban maga mellett tudhatja már a Mamát. Nekünk, pedig sürgősen menni kéne Deákiba illetve mit is mondok Diakovec az ma, csak így lehet leírni a szüklátóköri, buta politikusok jóvoltából. Szóval menni kéne azért a marék deáki földért, a sírra, hogy legalább a holtak nyugodjanak meg végre.

Kettétört lelkük ne bolyongjon tovább az Alföld és Deáki között, holtában is egyedül és hontalanul.
R.P. (1997) (Vége)

Kettétört lélekkel (3.)

Deáki